

Ik alleen ben overgebleven¹

[Eastern Regional Watch](#)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Ik heb dikwijls predikers gehoord die met misprijzen spraken over Elia's depressie toen hij voelde dat hij de enige overgeblevene was van hen die de Heer trouw bleven (1 Koningen 19:14). De meeste van deze predikers leken grote moeite te hebben met het voelen van sympathie voor een man die, enkele dagen eerder, vuur naar beneden had geroepen en die nu vluchtte voor een *vrouw*². Zij die neerkijken op deze ontmoedigde en ontgoochelde profeet lijken trots te zijn op hun zelfgenoegzaamheid en populariteit. Zij zijn blijkbaar nooit in de spelonk³ geweest waar deze grote man van God kwam te schuilen. Zij menen dat zij superieur zijn aan een man die zo acuut de pijn voelde van afwijzing en eenzaamheid.

Wat zij blijken te vergeten is dat Elia in zijn wanhoop en eenzaamheid niet uniek was. Bijna elke man van God vond zichzelf in een gelijkaardige geestestoestand. Mozes vluchtte naar de andere kant van de woestijn en besteedde 40 jaar aan de zorg voor een kudde weerbarstige schapen, tot al zijn hoop en zijn dromen over grootheid en bestemming waren uitgestorven. Kan u zich de angsten, twijfels en frustraties inbeelden die Mozes te verwerken kreeg door zijn verloren privileges en de schijnbare doelloosheid van zijn bestaan als nomade?

Job ventileerde openlijk zijn frustraties, hoofdstuk na hoofdstuk, na het verlies van alles behalve zijn vrouw die hem uitschold voor zijn ongeluk, en drie "vrienden" die hem beschuldigden van alle soorten denkbeeldige zonden. Als u leest over de profeten van het Oude Testament dan vindt u dat elkeen van hen de pijn voelde van eenzaamheid en hopeloosheid terwijl zij iedereen om hen heen de Levende God zagen verlaten voor stomme afgoden. Geen enkele van deze mannen was populair en velen van hen werden door de koning gevangen genomen en vals beschuldigd door de horden valse profeten van hun tijd. Voor velen van hen werd verbod opgelegd te prediken en zo moesten zij hun toevlucht zoeken tot het neerschrijven van hun profetieën.

Het Nieuwe Testament opent met het verslag van Johannes de Doper die vrijmoedig Jezus aankondigde als de Messias. Maar, kort daarna werd hij in de gevangenis geworpen alwaar zijn hoop en geloof langzaam wegebde totdat zelfs hij zich afvroeg of Jezus wel degelijk de Beloofde was (Mattheüs 11:3).

Tegen het eind van Paulus' bediening zag hij rond en ontdekte dat hij en Timotheüs de enigen waren van de vele predikers die gelijkgestemd waren en dat alle anderen hun eigen belangen zochten (Filippenzen 2:21). Na een van zijn verhoren in Rome bleek hij hetzelfde te voelen als Elia toen hij zei: "Bij mijn eerste verdediging was er niemand die mij bijstond, maar zij hebben mij allen in de steek gelaten. Het moge hun niet toegerekend worden" (2 Timotheüs 4:16).

Met de laatste profeten in de Bijbel was het niet anders gesteld. Johannes werd verbannen, alleen op Patmos, en de laatste twee profeten zullen verworpen en gedood worden in Jeruzalem⁴.

Zelfs de Heer Jezus was niet immuun voor de pijn van afwijzing. Op een dag volgden duizenden Hem en genoten van het voedsel waarin Hij voorzag. Enkele dagen later predikte Hij in Kapernaüm en het volk begon Hem tegen te staan en ze verlieten Hem zodat bleek dat Hij werd achtergelaten met slechts de twaalf. Ik kan me de ontmoediging in Zijn stem inbeelden toen Hij zich tot hen keerde en vroeg: "Wilt gij ook niet weggaan?" (Johannes 6:67). Kan u zich de teleurstelling en verlatenheid in Jezus' ogen inbeelden toen Hij de blik op Petrus richtte die drie keer loochende dat hij

¹ Elia in 1 Koningen 19:10, 14.

² Izebel; 1 Koningen 19:1-2.

³ 1 Koningen 19:9.

⁴ Openbaring 11.

zelfs maar Jezus kende? Toen Hij aan het kruis hing had bijna iedereen Hem in de steek gelaten, en tenslotte keerde zelfs Zijn Vader Hem de rug toe.

Elia's ervaring was niet uniek; het was eigen aan elke godsmen doorheen de Bijbel. En het is vandaag niet anders. Zij die voor de waarheid staan, de waarheid spreken, zijn niet populair maar worden dikwijls belasterd, afgewezen en beklagenswaardig gevonden. Jezus zei dat dit zo zou zijn: "Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een knecht is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord bewaard hebben, zullen zij ook het uwe bewaren. Maar al deze dingen zullen zij u aandoen omwille van Mijn Naam, omdat zij Hem niet kennen Die Mij gezonden heeft" (Johannes 15:20-21).

Als dan predikers meewarig spreken over de wanhoop, vertwijfeling en melancholie die velen van ons voelen, dan verklaren zij simpelweg dat zij niet in de voetstappen treden van de Ene van Wie geschreven staat: "Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een ieder was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht" (Jesaja 53:3). Sta niet toe dat zij een greep krijgen op u, dat zij u verlammen. Wanneer de beschuldiger van de broeders u tracht te beschuldigen omdat u niet populair bent, en hij u overlaadt met schuld, verheug u dan want u bent waardig bevonden om een deelgenoot te zijn van Jezus' lijden (1 Petrus 4:13).

Het is in de donkerheid en leegheid van moedeloosheid, ontgoocheling en verlatenheid, dat wij waarlijk die Vriend ontdekken Die dichter bij ons staat dan een broeder. Als wij om ons heen mensen zien afvallen en de een na de ander zien weggaan, kunnen wij bemoedigd worden door Zijn belofte: "Ik zal u zeker niet loslaten en Ik zal u zeker niet prijsgeven" (Hebreeën 13:5).

Ware christenen en echte christelijke leiders zijn geen politici wier succes wordt afgemeten aan hun populariteit. Wij zouden nooit mogen toestaan dat deze wereldlijke mindset ons doet denken dat wij gefaald hebben enkel omdat de massa ons niet omhelst. Ons succes wordt afgemeten door God alleen en Hij is niet op zoek naar degenen die het populairst zijn maar naar hen die het getrouwst zijn. Een van de vloeken die vandaag op de kerk is neergekomen is de zienswijze dat predikers of kerken kunnen afgemeten worden aan hun grootte en populariteit. Dit was nooit Gods maatstaf. Noach was de enige in de hele wereld. Slechts twee⁵ van de 600.000 Israëlieten⁶ betraden het beloofde land. Van de duizenden van Juda in Babylon waren er slechts drie die niet bogen voor het gouden beeld van Nebukadnezar. Jezus' aardse bediening leverde slechts 120 personen op in de bovenzaal, en Paulus en Timotheüs waren de enige twee van die generatie wier bediening niet op zichzelf was gericht. Het is vandaag niet anders. Zou u wensen dat iedereen denkt dat u schitterend bent en ... daardoor afgewezen door Hem die u riep, of wilt u de innige relatie ontdekken met de Vierde Man in de vurige oven?⁷

Ik weet dat het niet gemakkelijk is en nooit comfortabel wanneer voor de zoveelste keer iemand zich van u afkeert. Maar de Heer is getrouw en toen Elia tot de Heer riep kwam Hij hem tegemoet. De Heer verzekerde Elia ook, zoals Hij dat met ons doet, dat er anderen zijn die ook getrouw gebleven zijn (1 Koningen 19:18) en dat er daar zullen zijn die het werk verder zullen zetten nadat wij gestorven zijn (1 Koningen 19:16).

"Wees sterk en hebt goede moed ... want het is de HEERE, uw God, Die met u gaat; Hij zal u niet begeven, noch u verlaten" (Deuteronomium 31:6).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁵ Kaleb en Jozua: Numeri 14:22-23, 35, 38.

⁶ De Israëlitische mannen die uit Egypte getrokken zijn. De kinderen, vrouwen e.a. uitgezonderd: Exodus 12:37-38.

⁷ Daniël 3.